

દાન્યેલનું પુસ્તક - એક સો પચ્ચીસમું

પ્રવચનાત્મક મહત્વનું ઉદ્ઘાટન: દાનિયેલ 11:40નું અર્થવિસ્તાર અને આધુનિક ખ્રિસ્તી ધર્મ માટે તેના નિષ્કર્ષો

Jeff Pippenger
2024-03-09

દાનિયેલ અગિયારના ચાલીસમા વચનનો આરંભ અંતકાળે થાય છે, પરંતુ તે વચન અંતકાળના બે સમયોને ઓળખાવે છે, અને તેથી ભવિષ્યવાણીના વિદ્યાર્થીને પ્રથમ અંતકાળને બીજા અંતકાળ સાથે સુસંગત રીતે ગોઠવવાની મંજૂરી આપે છે. જ્યારે આ લાગુ કરવામાં આવે છે, ત્યારે 1798માં શરૂ થયેલી મિલરાઇટ ઇતિહાસની રેખા, 1989માં યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સના ઇતિહાસ સાથે સમાનાંતર ચાલે છે. આ બે રેખાઓ પ્રકાશન અધ્યાય તેરનાં પૃથ્વીજન્ય પશુના સાચા પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડાની રેખા અને રિપબ્લિકન શિંગડાની રેખાને ઓળખાવે છે. બન્ને રેખાઓ 1798ના અંતકાળે શરૂ થાય છે, અને 1989નો અંતકાળ માત્ર પૂરકરૂપે કાર્ય કરે છે તથા તે વચનમાં ખુલ્લી કરવામાં આવેલી સત્યની માર્ગચિહ્નોની બીજી સાક્ષી પ્રદાન કરે છે.

ત્રીજા દૂતની ગતિ 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ આવી પહોંચી, પરંતુ 1856થી 1863 સુધીના સાત વર્ષના બળવા દ્વારા સ્થગિત કરવામાં આવી. ત્રીજા દૂતનું આગમન 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ પુનરાવર્તિત થયું. 1863નું પૂર્વરૂપ પ્રાચીન ઇઝરાયેલના કાદેશ ખાતેના પ્રથમ છાવણી-ઉતાર અને દસ ગુમયરોના બળવામાં દર્શાવવામાં આવ્યું હતું, અને 11 સપ્ટેમ્બર, 2001નું પૂર્વરૂપ પ્રાચીન ઇઝરાયેલના કાદેશ ખાતેના અંતિમ છાવણી-ઉતાર અને મૂસાના બળવામાં દર્શાવવામાં આવ્યું હતું. 1863નો બળવો કાદેશ ખાતેના પ્રથમ બળવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, જેના પરિણામે અરણ્યમાં મરણનો ન્યાય થયો. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001નો બળવો કાદેશ ખાતેના અંતિમ બળવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, જેના પરિણામે લાઓદિકેયન એક્ઝેન્ટિઝમના નેતૃત્વનું મરણ થયું.

૧૧ ઓગસ્ટ, ૧૮૪૦ના રોજ દેવદૂતના અવતરણથી, જેણે ૧૮૪૦થી ૧૮૪૪ સુધીના આંદોલનનો પ્રારંભ કરાવ્યો—જેને સિસ્ટર વ્હાઇટે ઈશ્વરની શક્તિનો એક મહિમામય પ્રકટાવ ગણાવ્યો—તે ૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧નું પ્રતીકરૂપ હતું અને ઈશ્વરની શક્તિના એક મહિમામય પ્રકટાવને ઓળખાવતું હતું.

“જે દેવદૂત ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશની ઘોષણામાં જોડાય છે, તે પોતાની મહિમાથી આખી પૃથ્વીને પ્રકાશિત કરવાનો છે. અહીં વિશ્વવ્યાપી વ્યાપ અને અસાધારણ શક્તિ ધરાવતા કાર્યની આગાહી કરવામાં આવી છે. 1840-44નું એડવેન્ટ આંદોલન દેવની શક્તિનું એક મહિમામય પ્રગટીકરણ હતું; પ્રથમ દેવદૂતનો સંદેશ વિશ્વના દરેક મિશનરી કેન્દ્ર સુધી લઈ જવામાં આવ્યો હતો, અને કેટલીક દેશોમાં એવી મહાન ધાર્મિક જાગૃતિ જોવા મળી હતી જેવી સોળમી સદીના સુધારણા સમયથી પછી કોઈપણ દેશમાં જોવામાં આવી નથી; પરંતુ આ બધું ત્રીજા દેવદૂતની છેલ્લી ચેતવણી હેઠળના પ્રબળ આંદોલન દ્વારા પાછળ રહી જશે.” The Great Controversy, 611.

૨૨ ઓક્ટોબર, ૧૮૪૪ના દિવસે ત્રીજા દૂતનું પ્રથમ આગમન (પ્રથમ કાદેશ) કાર્ય પૂર્ણ કરવા માટે હતું, પરંતુ દેવના લોકોએ નવો નેતા પસંદ કરીને મિસર પરત જવાનું પસંદ કર્યું. ૧૮૬૩ સુધીમાં, ચરીહોની દિવાલો ધરાશાયી કરવામાં દેવના કાર્યમાં ભાગ લેવાની બદલે તેમણે “ચરીહો ફરી બાંધ્યું” હતું. તેથી તેઓ જંગલમાં મરણના શાપ હેઠળ આવ્યા.

અને તે સમયે યહોશુઆએ તેઓને શપથપૂર્વક ચેતવણી આપી, કહીને: યહોવા સમક્ષ શાપિત થાઓ તે મનુષ્ય, જે ઊભો થઈ આ ચરીહો નગરને બાંધશે; તેના પાયાં તે પોતાના જેઠા પુત્રના મૂલ્યે નાખશે, અને તેના દ્વારો તે પોતાના નાનામાં નાના પુત્રના મૂલ્યે ઊભા કરશે. યહોશુઆ 6:26.

જેમ પ્રાચીન ઇઝરાયેલે પ્રથમ કાદેશ ખાતે યહોશુઆ અને કાલેબના સંદેશને નકારી કાઢ્યો હતો, તેમ આધુનિક ઇઝરાયેલે પ્રથમ કાદેશ (1863) ખાતે કરેલા બળવાખોરીએ તેમની ઉપર યહોશુઆનો શાપ લાગ્યો. જ્યારે ત્રીજો દેવદૂત 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ (અંતિમ કાદેશ) પાછો ફર્યો, ત્યારે દેવ યરીહો અને તેની ભીતોને ધરાશાયી કરે તે પહેલાંનું અંતિમ કાર્ય આરંભ પામ્યું.

22 ઓક્ટોબર, 1844 ત્રીજા દૂતના આગમનને ચિહ્નિત કરે છે, અને આમ કરતાં તે અંતિમ દિવસોમાં જલ્દી આવનારા રવિવારના આગમનને પણ ચિહ્નિત કરે છે. 1863 ત્રીજા દૂતની તે પરીક્ષાકાળની સમાપ્તિ દર્શાવે છે, જેનો આરંભ 22 ઓક્ટોબર, 1844 ના રોજ થયો હતો. તેથી 1863 જલ્દી આવનારા રવિવારના કાનૂનનું પ્રતીક છે, કારણ કે ઈસુ હંમેશાં આરંભ દ્વારા અંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. 1863 માં રાષ્ટ્ર બે વર્ગોમાં વિભાજિત થયું હતું, અને તેમ જ રવિવારના કાનૂન સમયે પણ બે વર્ગો પ્રગટ કરવામાં આવશે.

મિલેરાઇટ ઇતિહાસમાં ત્રીજા દૂતનો પરીક્ષણકાળ 1844માં શરૂ થયો અને 1863માં પૂર્ણ થયો, અને શરૂઆત તથા અંત—બન્નેએ અંતિમ દિવસોના રવિવાર કાનૂનને ચિહ્નિત કર્યા. શરૂઆત (1844) અને અંત (1863) વચ્ચેના ઇતિહાસમાં મિલેરાઇટ ચળવળનો બળવો (1856) આવેલો છે. આથી, આ અવધિ “સત્ય”ની મુદ્દા ધારણ કરે છે. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે બીજી વાર કાદેશ પર પાછા ફરવું ત્રીજા દૂતની પરીક્ષણપ્રક્રિયાની શરૂઆતને ચિહ્નિત કરે છે, જે 1863 દ્વારા પ્રતીકરૂપ દર્શાવ્યા મુજબ, જલ્દી આવનારા રવિવાર કાનૂન પર પૂર્ણ થાય છે.

તે રવિવારના કાયદાથી લઈને માનવની પરીક્ષાકાળ સમાપ્ત થાય ત્યાં સુધી, યેરીહો અને તેની દિવાલો ધરાશાયી કરવામાં આવશે, બેબીલોનની વ્યભિચારિણી પર થનાર કાર્યકારી ન્યાય સાથે સુસંગત રીતે, જે તે ઇતિહાસમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. ચાલીસમો પદ 1798માં આરંભે છે અને એકતાલીસમા પદમાં આવનારા નજીકના રવિવારના કાયદા પર પૂર્ણ થાય છે. 1798માં અંતકાળનો સમય દેવની કળીશિયાની આંતરિક રેખાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે પ્રથમ દૂતના આંદોલનના મિલેરાઇટોથી શરૂ થઈ ત્રીજા દૂતના આંદોલન અને એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર સુધી પહોંચે છે. આ બધું એક જ પદમાં છે.

ઉત્તરના રાજા અને દક્ષિણના રાજા વચ્ચેનો જે યુદ્ધ 1798માં દક્ષિણના રાજાના પ્રભુત્વના ઉદય સાથે શરૂ થયો હતો, તેનો અંત 1989માં આવ્યો, જ્યારે બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના પાંચમા અને છઠ્ઠા રાજ્યોની ગઠબંધન દ્વારા દક્ષિણનો રાજા પરાજિત થયો. 1798માં શરૂ થયેલા ઉત્તરના રાજા અને દક્ષિણના રાજાના આ યુદ્ધને મિલેરાઇટોએ રોમ વિરુદ્ધના યુદ્ધ તરીકે ઓળખ્યું હતું, જેને તેઓ માત્ર મૂર્તિપૂજકવાદ અને પાપાશાહી—આ બે ઉજ્જડ બનાવનાર શક્તિઓ તરીકે જોતાં હતા. જ્યારે 1989માં આ યુદ્ધ સમાપ્ત થયું, ત્યારે ત્રણેય ઉજ્જડ બનાવનાર શક્તિઓ તેમાં સંકળાયેલી હતી, અને તેણે તે ત્રણ શક્તિઓ વિશ્વને આર્માગેડન તરફ દોરી જાય છે તે ભવિષ્યવાણીય ચિત્રાંકનની શરૂઆતને ચિહ્નિત કરી, જેનો ભૂગોળીય પ્રતિનિધિત્વ દાનિયેલ અગિયારના પાંતાલીસમા વચનમાં કરવામાં આવ્યો છે.

ચાલીસથી પંચોતેરમો શ્લોક પોપને સમુદ્રો વચ્ચે તથા મહિમાવંત પવિત્ર પર્વત પાસે તેના અંત સુધી લાવનાર ત્રણ શક્તિઓની ભવિષ્યવાણીય ગતિશીલતાને ઓળખાવે છે. યોગ્ય રીતે સમજવામાં આવે તો, એકતાલીસમા શ્લોકમાં પ્રતિનિધિત્વ પામેલો ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસ એકતાલીસથી યુમ્માલીસમા શ્લોકોનો સમાવેશ કરે છે.

આથી, 1989માં અંતના સમયથી શરૂઆત કરતાં, 1798ના બીજા સાક્ષ્ય સાથે, દક્ષિણના રાજા અને ઉત્તરના રાજા વચ્ચેના યુદ્ધના આરંભ અને અંતને ઓળખતાં, એકતાલીસમીથી યુમ્માલીસમી કલમો તેના પ્રાણઘાતક ધા સંજોગે થયેલા પાપાસત્તાના ત્રિવિધ સંઘને ઓળખાવે છે, અને પંચાલીસમી કલમ એ છે જ્યાં તે પોતાના અંતે આવે છે. આ દૃષ્ટિકોણથી જોવામાં આવે ત્યારે આ કલમો એવો ઇતિહાસ રજૂ કરે છે જે દેવની કલીસિયા માટે બાહ્ય છે, જેમ પ્રકટીકરણના પુસ્તકમાં સાત મુદ્દાઓ અને સાત કલીસિયાઓ વચ્ચેના સંબંધ દ્વારા પણ દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

૧૭૯૮ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતી ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસની રેખા મુખ્યત્વે તપાસાત્મક ન્યાયનો સંકેત આપે છે, અને ૧૯૮૯માં એ જ બિંદુએ શરૂ થતી રેખા મુખ્યત્વે કાર્યકારી ન્યાયનો સંકેત આપે છે. ૧૭૯૮ મુખ્યત્વે કરારના દૂત માટે માર્ગ તૈયાર કરનાર દૂતના કાર્ય પર ભાર મૂકે છે, અને ૧૯૮૯ મુખ્યત્વે એલિયાહ દૂતના કાર્ય પર ભાર મૂકે છે.

૧૭૯૮થી, જ્યારે દાનિયેલનું પુસ્તક ઉઘાડવામાં આવ્યું, ત્યારે આપણા પાસે ભવિષ્યવાણીના ઇતિહાસ અંગેના જ્ઞાનનો વધારો છે, જેમાં ખ્રિસ્ત પોતાના લોકોને એવી કરારાત્મક સંબંધમાં દોરી જાય છે જે દેવત્વ અને માનવત્વના સ્થાયી સંયોજનને પૂર્ણ કરે છે. તે અંતિમ દિવસોની કરારને શાસ્ત્રોમાં વારંવાર ઓળખાવવામાં આવી છે.

જુઓ, એવા દિવસો આવે છે, યહોવા કહે છે, કે હું ઇઝરાયલના ઘરાણાં સાથે અને યહૂદાના ઘરાણાં સાથે એક નવી વાયા બાંધીશ; તે વાયા અનુસાર નહિ, જે મેં તેમના પિતૃઓ સાથે તે દિવસે બાંધી હતી જ્યારે મેં તેમને હાથ પકડીને મિસરની ભૂમિમાંથી બહાર લાવ્યા હતા; જે મારી વાયા તેમણે તોડી, તેમ છતાં હું તેમનો પતિ હતો, યહોવા કહે છે: પરંતુ તે વાયા એવી હશે જે હું ઇઝરાયલના ઘરાણાં સાથે તે દિવસો પછી બાંધીશ, યહોવા કહે છે; હું મારી વ્યવસ્થા તેમના અંતરંગમાં મૂકીશ, અને તેને તેમના હૃદય પર લખીશ; અને હું તેમનો દેવ થઈશ, અને તેઓ મારા લોકો થશે. અને પછી તેઓ ફરી દરેક મનુષ્ય પોતાના પડોશીને, અને દરેક મનુષ્ય પોતાના ભાઈને, એમ કહીને શીખવશે નહિ કે, 'યહોવાને જાણો'; કેમ કે તેઓ સૌ મને જાણશે, તેમનામાંના નાનાથી લઈને મોટામાં મોટા સુધી, યહોવા કહે છે; કારણ કે હું તેમની અધીર્મતા ક્ષમા કરીશ, અને તેમના પાપને ફરી સ્મરણમાં લાવીશ નહિ. યિરમિયા ૩૧:૩૧-૩૪.

બધા ભવિષ્યવક્તાઓ અંતિમ દિવસોની ઓળખ આપે છે, અને ભવિષ્યવાણીમાં "અંતિમ દિવસો" એવો પ્રયોગ ન્યાયના સમયગાળાને દર્શાવે છે. પ્રથમ દૂત ૧૭૯૮માં, અંતના સમયમાં, ૧૮૪૪માં ન્યાયના પ્રારંભની જાહેરાત કરવા આવ્યો, જે અંતિમ દિવસોના આગમનનો સમય પણ છે. અંતિમ દિવસો યિરમિયાહના તે "દિવસો" છે જે આવશે, જ્યારે દેવ પોતાના લોકોના "અધર્મ"ને "ક્ષમા" કરશે અને તેમના પાપોને "ફરી સ્મરણમાં લાવશે નહીં." આ કાર્ય ખ્રિસ્ત દ્વારા, પ્રતિકાત્મક પ્રાયશ્ચિતના દિવસના મહાયાજક તરીકે, "અંતિમ દિવસોમાં" પૂર્ણ થાય છે.

જો મિલરાઇટ એક્ઝેન્ટવાદ ૨૨ ઓક્ટોબર, ૧૮૪૪ના રોજ આવેલા ત્રીજા દૂતના પ્રગતિશીલ પ્રકાશમાં વિશ્વાસ દ્વારા ચાલતો રહ્યો હોત, તો તેઓ અત્યાર સુધીમાં જ ઈસુ સાથે પોતાના શાશ્વત નિવાસસ્થાને પહોંચી ગયા હોત. જ્યારે યિરમિયા કહે છે, "તે દિવસો પછી," ત્યારે તેનો અર્થ આ જ થાય છે. "તે દિવસો" એ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળો છે, જે ૧૮૪૪ સુધી લઈ ગયો અને તેમાં પૂર્ણ થયો. તે જ "દિવસો" છે, જેઓનો ઉલ્લેખ દાનિયેલના બારમા અધ્યાયમાં થાય છે.

પરંતુ તું અંત સુધી તારા માર્ગે જા; કારણ કે તું વિશ્રામ પામશે, અને દિવસોના અંતે તારા હિસ્સામાં ઊભો રહેશે. દાનિયેલ ૧૨:૧૩.

"અંતિમ દિવસોમાં," અથવા જેમ યિરમિયાહ કહે છે, "તે દિવસો પછી," ખ્રિસ્તે પોતાનો નિયમ પોતાના લોકોના અંતરના ભાગોમાં મૂકવાનો અને પોતાનો નિયમ તેમના હૃદયો પર લખવાનો નિર્ધાર કર્યો. અંતરના ભાગો એટલે નીચું સ્વભાવ, અથવા જેમ પૌલ તેને શરીર કહે છે, અને હૃદય એટલે ઉચ્ચ સ્વભાવ. આ કરારરૂપ વચન પોતાના લોકોને પરિવર્તન સમયે નવું મન, અને દ્વિતીય આગમન સમયે નવું શરીર આપવાનું છે. મનુષ્ય આદમ સાથે પડ્યો, જે દેવના પ્રતિબિંબમાં સર્જાયો હતો, અને જે ઉચ્ચ સ્વભાવ તથા નીચા સ્વભાવ સાથે સર્જાયો હતો. ખ્રિસ્તનો કરાર મનુષ્યજાતિને તેમની દ્વિગુણ સ્વભાવ સાથે પાપના શાપમાંથી મુક્તિ આપવાનો છે.

"પૃથ્વીના ઇતિહાસના અંતિમ દિવસોમાં, પોતાની આજ્ઞા ૧૭૯૮માં પાળનારા લોકો સાથેનો ઈશ્વરનો કરાર નવીકરણ પામવાનો છે. 'તે દિવસે હું તેમના માટે જંગલના પશુઓ સાથે, આકાશના પક્ષીઓ સાથે,

અને ધરતી પર સરકતા જીવજંતુઓ સાથે કરાર કરીશ; અને હું ધરતીમાંથી ધનુષ, તલવાર અને યુદ્ધ ને તોડી નાખીશ, અને હું તેમને નિર્ભયતાથી સુવાડીશ. અને હું તને સદાકાળ માટે મારી સાથે વરવીશ; હા, હું તને ધર્મમાં, ન્યાયમાં, કરુણાભર્યા પ્રેમમાં અને દયામાં મારી સાથે વરવીશ. હું તો તને વિશ્વ સપાત્ર તામાં મારી સાથે વરવીશ; અને તું યહોવાને જાણશે.”

“અને તે દિવસે એવું થશે કે હું સાંભળીશ, યહોવા કહે છે; હું આકાશોને સાંભળીશ, અને તેઓ પૃથ્વીને સાંભળશે; અને પૃથ્વી અનાજને, દ્રાક્ષારસને અને તેલને સાંભળશે; અને તેઓ ચિઝરેઈલને સાંભળશે. અને હું તેને મારા માટે પૃથ્વીમાં વાવીશ; અને જેને દયા પ્રાપ્ત થઈ નહોતી તેના પર હું દયા કરીશ; અને જે લોકો મારા લોકો નહોતા તેમને હું કહીશ, તું મારો લોકો છે; અને તેઓ કહેશે, તું મારો દેવ છે.”
હોશયા 2:14-23.”

“તે દિવસે,... ઇઝરાયલનો અવશેષ, અને યાફૂબના ઘરાણામાંથી બચી ગયેલા લોકો,... સત્યતાથી ઇઝરાયલના પવિત્ર પરમેશ્વર યહોવા પર આધાર રાખશે.” યશયા 10:20. ‘દરેક રાષ્ટ્ર, અને કુળ, અને ભાષા, અને પ્રજામાંથી એવા લોકો હશે કે જેઓ આનંદપૂર્વક આ સંદેશનો પ્રતિસાદ આપશે, ‘પરમેશ્વરથી ડરો, અને તેને મહિમા આપો; કારણ કે તેના ન્યાયનો સમય આવી પહોંચ્યો છે.’ તેઓ દરેક એવી મૂર્તિથી ફરી વળશે જે તેમને આ પૃથ્વી સાથે બાંધે છે, અને તેઓ ‘તેની ઉપાસના કરશે જેણે આકાશ, અને પૃથ્વી, અને સમુદ્ર, અને જળના ઝરણાં બનાવ્યાં.’ તેઓ પોતાને દરેક ગૂંચવણમાંથી મુક્ત કરશે, અને જગત સમક્ષ પરમેશ્વરની કરુણાના સ્મારકરૂપે ઊભા રહેશે. દરેક દેવી આજ્ઞાને આજ્ઞાપાલન કરતા, તેઓ દેવદૂતો તથા મનુષ્યો દ્વારા એવા તરીકે ઓળખાશે કે જેઓ ‘પરમેશ્વરની આજ્ઞાઓ અને ઇસુનો વિશ્વાસ પાળે છે.’ પ્રકાશિત વાક્ય 14:6-7, 12.”

“જો, એવા દિવસો આવે છે, યહોવા કહે છે, કે હળ ચલાવનાર લણનારને આવી પહોંચશે, અને દ્રાક્ષ દળનાર બીજ વાવનારને; અને પર્વતો મીઠું દ્રાક્ષારસ ટપકાવશે, અને સર્વ ટેકરીઓ પીગળી જશે. અને હું મારા ઇઝરાયલ પ્રજાના બંધકપણને ફરી ફેરવી લાવીશ, અને તેઓ ઉજ્જડ નગરોને બાંધશે અને તેમાં વસશે; તેઓ દ્રાક્ષવાટિકાઓ વાવશે અને તેનું દ્રાક્ષારસ પીશે; તેઓ બાગો પણ બનાવશે અને તેમનું ફળ ખાશે. અને હું તેમને તેમની જ ભૂમિ પર રોપી દઈશ, અને જે ભૂમિ મેં તેમને આપી છે તેમાંથી તેઓ ફરી કદી ઉખેડવામાં આવશે નહિ, તારો દેવ યહોવા કહે છે. આમોસ 9:13-15.” રિવ્યૂ એન્ડ હેરલ્ડ, 26 ફેબ્રુઆરી, 1914.

જ્યારે ચિરમિયા કહે છે, “તે દિવસો પછી,” ત્યારે ખ્રિસ્ત પોતાના મંદિરને શુદ્ધ કરવા અયાનક આવે છે તે દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલ કાર્યને પહેલાં આવેલા “દિવસો” એ તે પ્રતીકાત્મક અવધિઓ હતા, જેઓ 1798 અને 1844માં પૂર્ણ થયા. તે પ્રતીકાત્મક દિવસોના (અવધિઓના) અંતે તે ચાલીસ-છ વર્ષ નિર્દેશિત થયા, જેના દરમિયાન ખ્રિસ્તે મિલરાઇટ મંદિર ઊભું કર્યું; અને જ્યારે તે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ અયાનક આવ્યો, ત્યારે તે માલાખી અધ્યાય ત્રણને પૂર્ણ કરી રહ્યો હતો, જે તેણે પોતાની સેવા-કાર્યની શરૂઆતમાં અને અંતે મંદિરને શુદ્ધ કરતાં પણ પૂર્ણ કર્યું હતું.

“મંદિરને જગતના ખરીદદારો અને વેચાણકારોથી શુદ્ધ કરતાં, ઇસુએ પાપની અશુદ્ધિથી હૃદયને શુદ્ધ કરવાની પોતાની મિશનની ઘોષણા કરી,—તેવા સાંસારિક અભિલાષાઓથી, સ્વાર્થી વાસનાઓથી, દુષ્ટ આદતોથી, જે આત્માને ભ્રષ્ટ કરે છે. Malachi 3:1-3 quoted.” ધ ડિઝાયર ઓફ એજેસ, 161.

અને “તે દિવસો પછી,” ખ્રિસ્તે પોતે સ્થાપેલું મંદિર શુદ્ધ કરવાનો આશય રાખ્યો હતો, જે પાપની અશુદ્ધિથી પોતાના લોકોના હૃદયોને શુદ્ધ કરવાની તેમની ક્રિયાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું, અથવા ચિરમિયાહ કહે છે તેમ, તેમની વ્યવસ્થા તેમના હૃદયો અને આંતરિક અંગો પર લખવાની ક્રિયા.

કારણ કે તેઓમાં દોષ શોધીને તે કહે છે, “જો, એવા દિવસો આવે છે, પ્રભુ કહે છે, જ્યારે હું ઇઝરાયલના ઘરાણાં સાથે અને યહૂદાના ઘરાણાં સાથે એક નવો કરાર સ્થાપીશ; તે કરાર પ્રમાણે નહિ,

જે મેં તેમના પિતાઓ સાથે તે દિવસે કર્યો હતો, જ્યારે મેં તેમને હાથ પકડીને મિસરની ભૂમિમાંથી બહાર કાઢવા માટે દોરી લીધા હતા; કારણ કે તેઓ મારા કરારમાં સ્થિર રહ્યા નહિ, અને મેં તેમનો વિચાર કર્યો નહિ, પ્રભુ કહે છે. કારણ કે તે દિવસો પછી હું ઇઝરાયલના ઘરાણાં સાથે જે કરાર સ્થાપીશ તે આ છે, પ્રભુ કહે છે; હું મારા નિયમો તેમની બુદ્ધિમાં મૂકીશ, અને તેમના હૃદયોમાં તેઓને લખીશ; અને હું તેમને દેવ થઈશ, અને તેઓ મને પ્રજા થશે.” હિબ્રૂઓ 8:8-10.

“તે દિવસો” એવા દાનિયેલના “દિવસોના અંત” હતા, જે 1798 અને 1844માં પૂર્ણ થયા. દાનિયેલ અગિયારના ચાલીસમા વયનમાં 1798થી આરંભ થતી પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડાની રેખા, એક લાખ ચુમ્માલીસ હજાર સાથે સ્થાપિત થનાર કરારસંબંધ પર ભાર મૂકે છે. હિબ્રૂ શબ્દ “lot” એક નાનો પથ્થર હતો, જેનો ઉપયોગ મનુષ્યના ભાગ્યનું નિર્ધારણ કરવા માટે થતો હતો. દાનિયેલને કહેવામાં આવ્યું હતું કે તે “દિવસોના અંત” સુધી જઈને વિશ્રામ કરે (મૃત્યુમાં), જ્યારે 1844માં ન્યાયનો આરંભ થવાનો હતો અને તેનું ભાગ્ય નિર્ધારિત થવાનું હતું.

પરંતુ તું અંત સુધી તારા માર્ગે જા; કારણ કે તું વિશ્રામ પામશે, અને દિવસોના અંતે તારા હિસ્સામાં ઊભો રહેશે. દાનિયેલ 12:13.

“અંતના દિવસોના” “દિવસો” એ 1844માં પૂર્ણ થયેલી સમયની ભવિષ્યવાણીઓને સૂચવે છે, કારણ કે ત્યાર પછી ભવિષ્યવાણીનો સમય વધુ રહેવાનો ન હતો. તે તેવીસ સો વર્ષ, જે મરાહ દર્શન હતું—અર્થાત્ ત્યારે ખ્રિસ્તનો પોતાના પવિત્રસ્થાનમાં અયાનક પ્રગટ થવો—તે પણ ત્યારે પૂર્ણ થયું; અને અંતિમ ક્રોધના બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષ પણ પૂર્ણ થયા, જેમ પ્રથમ ક્રોધના દિવસો 1798માં અંતના સમયે પૂર્ણ થયા હતા. ચિરમિયાએ જે “તે દિવસો પછી” કહી ઉલ્લેખ કર્યો હતો, તે પછી પૌલે તેનો ઉલ્લેખ કર્યો. પૌલ ચિરમિયાના “તે દિવસો પછી”નો બે વાર ઉલ્લેખ કરે છે, કારણ કે પૌલ માત્ર તે વયનને જ સંબોધતો નથી, જે “તે દિવસો પછી” સ્થાપિત થવાનું હતું, પરંતુ તેનાથી પણ વધુ મહત્વનું એ છે કે તે ખ્રિસ્તના મહાયાજક તરીકેના કાર્યને ઓળખાવે છે.

કારણ કે એક જ અર્પણ દ્વારા તેણે પવિત્ર કરવામાં આવતા લોકોને સદાકાળ માટે સિદ્ધ કર્યા છે. અને પવિત્ર આત્મા પણ અમારી માટે તેનો સાક્ષી છે; કારણ કે પહેલાં તેણે કહ્યું હતું, “તે દિવસો પછી હું તેમની સાથે જે કરાર કરીશ તે આ છે, પ્રભુ કહે છે, હું મારા નિયમો તેમના હૃદયોમાં મૂકીશ, અને તેમના મનમાં તેમને લખીશ”; અને “તેમના પાપો અને તેમના અધર્મોને હું હવે પછી કદી યાદ નહીં કરું.” હવે જ્યાં આની માફી છે, ત્યાં પાપ માટે વધુ અર્પણ રહેતું નથી. તેથી, હે ભાઈઓ, ઈસુના લોહી દ્વારા અતિપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશવાનો આપણને સાહસ છે, તે નવા અને જીવંત માર્ગ દ્વારા, જે તેણે પડદા દ્વારા, અર્થાત્ પોતાના દેહ દ્વારા, આપણા માટે પ્રતિષ્ઠિત કર્યો છે; અને દેવના ઘર ઉપર આપણા પાસે એક મહાયાજક છે. હિબ્રૂઓ 10:14-21.

ખ્રિસ્તના પ્રગટ થવાના marah દર્શનની ભવિષ્યવાણી સાથે ભવિષ્યદ્રષ્ટા ઇતિહાસના chazon દર્શનની બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષની ભવિષ્યવાણી જોડતી બે સો વીસ વર્ષ, તે બે ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓની શરૂઆતને એક પ્રતીકાત્મક કડી દ્વારા પરસ્પર બાંધી દે છે, જે માનવત્વ અને દેવત્વના સંયોગનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; અને આ જ કાર્ય ત્રીજા દેવદૂતની ચળવળ દરમિયાન થતી શુદ્ધિકરણની પ્રક્રિયામાં ખ્રિસ્ત સિદ્ધ કરે છે, અને તેનો પરિણામ એ કરારમાં આવે છે જે તે એક લાખ ચુમ્માલીસ હજાર સાથે કરે છે.

ખાઓનનું દર્શન, જે મંદિરને પગદળી હેઠળ દબાવી દેવામાં આવવાનું ચિત્રણ કરે છે, તે માનવજાતિના તે દર્શન છે જે એદનના બગીચામાં આદમના બળવા પછીથી પાપ દ્વારા પગદળી હેઠળ દબાઈ ગઈ છે; અને મરઅહનું દર્શન, જે મંદિરને પુનઃસ્થાપિત અને શુદ્ધ કરવાની ખ્રિસ્તની કાર્યસેવાનું ચિત્રણ કરે છે, તે બંને 22 ઓક ટોબર, 1844ના રોજ પૂર્ણ થયા હતા. ઈશ્વરના ક્રોધના બે બે-હજાર પાંચસો વીસ વર્ષના ભવિષ્યવાણીઓ છે, જે સૈન્યસમૂહ અને પવિત્ર સ્થાનને પગદળી હેઠળ દબાવી દેવામાં આવવાનું

પ્ર તિનિધિત્વ વ કરે છે.

આ બંને ભવિષ્યવાણીઓ માનવજાતિના પદ્ધતિ થવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેને મરાહના દર્શન દ્વારા પુનઃસ્થાપિત કરવાનું છે. પોતાના લોકો વિરુદ્ધ ઈશ્વરના તે બંને કોપપાતો પતિત માનવજાતિ પર આવેલા કોપનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેને માત્ર ખ્રિસ્તના કાર્ય દ્વારા—પતિત મંદિરને ફરીથી બાંધી અને શુદ્ધ કરીને—ઉદ્ધાર અને પુનઃસ્થાપન પ્રાપ્ત થવાનું હતું.

બે રોષો માનવજાતની ઊંચી પ્રકૃતિ અને નીચી પ્રકૃતિનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આદમના પતન સમયે, નીચી પ્રકૃતિએ ઊંચી પ્રકૃતિ પર પ્રભુત્વ મેળવી લીધું, જ્યારે મનુષ્યો માટે ખ્રિસ્તની રચના એવી હતી કે ઊંચી પ્રકૃતિ નીચી પ્રકૃતિ પર શાસન કરે. આદમના પતન સમયે, ઊંચી પ્રકૃતિ નીચી પ્રકૃતિની વાસનાઓને આધીન થઈ પડી, અને દેવની યોજના ઉલટી થઈ ગઈ. બાઇબલમાં “પરિવર્તન”થી જે અર્થ થાય છે તે આ જ છે. પરિવર્તિત થવાનો અર્થ એ છે કે ઊંચી પ્રકૃતિને નીચી પ્રકૃતિ ઉપર તેના શાસક સ્થાનમાં ફરીથી સ્થાપિત કરવામાં આવે. પરિવર્તિત કરવું એટલે ઉલટાવી દેવું, અથવા ઊંધું ફેરવી દેવું.

ઉત્તર રાજ્ય વિરુદ્ધનો પ્રથમ કોપ, પતન સમયે નીચી પ્રકૃતિએ ઊંચી પ્રકૃતિને વશમાં લીધી તેના વિરુદ્ધનો કોપ હતો. તે કોપ પ્રથમ આવ્યો, કારણ કે ખ્રિસ્તે મુક્તિકાર્યને બરાબર ત્યાંથી હાથ ધર્યું જ્યાં તે પ્રથમ શરૂ થયું હતું, અને તે નીચી પ્રકૃતિની વાસનાથી શરૂ થયું હતું, જે ભૂખની વાસના હતી. ખ્રિસ્તે પોતાનું કાર્ય ચાલીસ દિવસના ઉપવાસથી શરૂ કર્યું.

“ખ્રિસ્ત જાણતા હતા કે ઉદ્ધારની યોજનાને સફળતાપૂર્વક આગળ વધારવા માટે, જ્યાંથી વિનાશનો આરંભ થયો હતો, ત્યાંથી જ મનુષ્યના ઉદ્ધારનું કાર્ય તેમણે આરંભવું આવશ્યક હતું. આદમ ભૂખવાસનાની તૃપ્તિ દ્વારા પડી ગયો. મનુષ્ય પર દેવના કાયદાનું પાલન કરવાની પોતાની ફરજનો છાપ પાડવા માટે, ખ્રિસ્તે મનુષ્યની શારીરિક આદતોમાં સુધારણા લાવી પોતાના ઉદ્ધારકાર્યનો આરંભ કર્યો. સદગુણમાં આવેલો પતન અને માનવજાતિની અધોગતિ મુખ્યત્વે વિકૃત ભૂખવાસનાની તૃપ્તિને જ આભારી છે.” Testimonies, volume 3, 486.

બીજી કોધાભિવ્યક્તિ ઉચ્ચ સ્વભાવ સામે હતી, જે દક્ષિણ રાજ્ય દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે, જ્યાં યરુશાલેમ આવેલું છે, અને તે એ નગર છે, જેને ઈશ્વરે પોતાનું નામ સ્થાપિત કરવા માટે પસંદ કર્યું. 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ ખ્રિસ્તે જે કાર્ય કરવાનો ઇરાદો રાખ્યો હતો, અને જે કાર્ય તે હવે પૂર્ણ કરી રહ્યો છે, તે યહેજ્કેલની બે લાકડીઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે.

જ્યારે હિઝકિયેલની બે લાકડીઓ સદાકાળ માટે એક જ લાકડીમાં જોડવામાં આવે છે, ત્યારે તે તે કરારની ઓળખ આપે છે જેમાં ખ્રિસ્ત પોતાના લોકોથી પાપને સદાકાળ માટે દૂર કરે છે, અને ઉચ્ચ તથા નીચ પ્રકૃતિઓને તેમની યોગ્ય શ્રેણીબદ્ધ રચનામાં પાછી સ્થાપિત કરવામાં આવે છે, અને મનુષ્યો ફરી એકવાર સંપૂર્ણ બને છે. અપરિવર્તિત અવસ્થામાં, મનુષ્યની નીચ પ્રકૃતિ, જે પ્રથમ રોષ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, મનુષ્યની ઉચ્ચ પ્રકૃતિ ઉપર શાસન કરતી હતી, જે અંતિમ રોષ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. તેથી, પ્રથમ રોષ ઉત્તર રાજ્ય વિરુદ્ધ હતો, જે ભૂગોળની દૃષ્ટિએ દક્ષિણ રાજ્યના “ઉપર” હતું.

દિવ્યતા અને માનવતા સાથે, તેમની પરસ્પર શરૂઆતમાં, મારાહ અને યાઝોનની બે દર્શનોને જોડતા બે સો વીસ વર્ષ, ત્યારે એક જ લાકડીમાં ભેગા થાય છે જ્યારે ખ્રિસ્ત એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર સાથે ત્રીજા દૂતનું કાર્ય પૂર્ણ કરે છે. આ દક્ષિણ રાજ્ય વિરુદ્ધની અંતિમ કોધાવેશની ભવિષ્યવાણી છે, જે 1844માં થયેલા પ્રગટ થવાની ભવિષ્યવાણી સાથે જોડાયેલી છે; કારણ કે કરાર પરિવર્તન સમયે નવું મન પ્રદાન કરે છે, પરંતુ નવું દેહ (ઉત્તર રાજ્ય) તો માત્ર દ્વિતીય આગમન સમયે આંખ ઝપકાવાની પળમાં જ પુનઃસ્થાપિત થાય છે.

દાનિયેલ અગિયારના ચાલીસમા પદમાં અંતકાળના બંને સમયોની ઓળખ કરવામાં આવી છે, અને આમ કરીને તે પ્રકાશન અધ્યાય તેરમાં આવેલા પૃથ્વી-પશુના ઇતિહાસ દરમિયાન પ્રાકૃતિક ન ઇતિહાસની આંતરિક અને બાહ્ય બંને રેખાઓ પર ભાર મૂકે છે. આ પદમાં જે સત્ત્વ યોનું મુદ્દા વિમોચન થાય છે, તે સત્ત્વ યની આંતરિક અને બાહ્ય બંને રેખાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેને ખ્રિસ્ત પોતાના લોકોની અંદર ઓળખાવવા અને સિદ્ધ કરવા આત્મિકતા હતા. માનવતા જ્યાં રહેવત્ત સાથે સંયુક્ત થાય છે ત્યારે પાપ કરતી નથી—આ સત્ત્વ યજ્ઞાનના મુદ્દા વિમોચનના પ્રભાવ સાથે સંબંધિત પ્રકાશમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, અને અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકોના આંતરિક સત્ત્વ યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. વિશ્વને હરમગેદ્દોન તરફ દોરી જતી શક્તિ ઓવર યેના યુદ્ધ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતો પ્રકાશ અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકોના બાહ્ય સત્ત્વ યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

આ અભ્યાસને અમે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

પછી યહોવાનું વચન ફરી મારી પાસે આવ્યું, એમ કહેતાં: “હે મનુષ્યપુત્ર, તું એક લાકડી લે અને તેના પર લખ: ‘યહૂદા માટે, અને ઇઝરાયલના સંતાનોમાં તેના સંગીઓ માટે.’ પછી બીજી એક લાકડી લે અને તેના પર લખ: ‘યોસેફ માટે, એફ્રાઈમની લાકડી, અને ઇઝરાયલના આખા ઘરાણામાં તેના સંગીઓ માટે.’ અને તેમને એકબીજાની સાથે જોડીને એક જ લાકડી કર; અને તેઓ તારાં હાથમાં એક થઈ જશે. અને જ્યારે તારાં લોકોના સંતાનો તને કહીને પૂછે, ‘આથી તારો અર્થ શું છે તે અમને બતાવશે નહિ?’ ત્યારે તેમને કહેજે, ‘પ્રભુ યહોવા આમ કહે છે: જો, હું યોસેફની લાકડી, જે એફ્રાઈમના હાથમાં છે, અને ઇઝરાયલના ગોત્રોને, જે તેના સંગીઓ છે, લઈશ અને તેને યહૂદાની લાકડી સાથે, એટલે તેના સાથે, જોડીને એક જ લાકડી બનાવીશ; અને તેઓ મારા હાથમાં એક થશે.’ અને જે લાકડીઓ પર તું લખે છે, તે તેમની આંખો સમક્ષ તારાં હાથમાં રહેશે. અને તેમને કહેજે, ‘પ્રભુ યહોવા આમ કહે છે: જો, હું ઇઝરાયલના સંતાનોને જાતિઓની વચ્ચેમાંથી, જ્યાં તેઓ ગયા છે, ત્યાંથી લઈશ, અને તેમને ચારે બાજુથી ભેગા કરી તેમની પોતાની ભૂમિમાં લાવીશ; અને હું તેમને ઇઝરાયલના પર્વતો પરની ભૂમિમાં એક જ રાષ્ટ્ર બનાવીશ; અને તેઓ બધા ઉપર એક જ રાજા રાજા થશે; અને તેઓ હવે પછી કદી બે રાષ્ટ્રો રહેશે નહિ, અને હવે પછી કદી બે રાજ્યોમાં વિભાજિત થશે નહિ. તેઓ હવે પછી પોતાની મૂર્તિઓથી, પોતાની ઘૃણાસ્પદ વસ્તુઓથી, અથવા પોતાના કોઈપણ અપરાધોથી પોતાને અશુદ્ધ કરશે નહિ; પરંતુ જ્યાં જ્યાં તેઓ વસતા હતા અને જેમાં તેમણે પાપ કર્યું, તે તમામ નિવાસસ્થાનોમાંથી હું તેમને છોડાવીશ અને તેમને શુદ્ધ કરીશ; અને તેઓ મારા લોકો થશે, અને હું તેમનો દેવ થઈશ. અને મારો સેવક દાવીદ તેમના ઉપર રાજા થશે; અને તેઓ સૌનો એક જ ઘેટાળિયો હશે; તેઓ મારા નિયમોમાં ચાલશે, મારી વિધિઓનું પાલન કરશે, અને તેમને આચરશે. અને જે ભૂમિ મેં મારા સેવક યાકૂબને આપી હતી, જેમાં તમારા પિતૃઓ વસ્યા હતા, તેમાં તેઓ વસશે; હા, તેઓ, તેમના સંતાનો, અને તેમના સંતાનોના સંતાનો સદાકાળ સુધી daarin વસશે; અને મારો સેવક દાવીદ સદાકાળ સુધી તેમનો રાજકુમાર રહેશે. અને વધુમાં હું તેમની સાથે શાંતિનો કરાર કરીશ; તે તેમની સાથે અનંતકાલનો કરાર રહેશે; અને હું તેમને સ્થાપિત કરીશ, તેમને વધારીશ, અને મારું પવિત્રસ્થાન તેમના મધ્યમાં સદાકાળ માટે સ્થાપિત કરીશ. મારું નિવાસસ્થાન પણ તેમના સાથે રહેશે; હા, હું તેમનો દેવ થઈશ, અને તેઓ મારા લોકો થશે. અને જ્યારે મારું પવિત્રસ્થાન તેમના મધ્યમાં સદાકાળ રહેશે, ત્યારે જાતિઓ જાણશે કે હું, યહોવા, ઇઝરાયલને પવિત્ર કરું છું.” યહેજ્કેલ 37:15-28.